Două zile cu multă muzică

(Grigore Constantinescu – 15 septembrie 2013)

Cu siguranță, tematica programelor și participările, la finalul celei de a doua săptămâni festivaliere, au fost deosebit de generoase.

Chiar pentru cei care nu au putut frecventa majoritatea manifestărilor – cuprinse între orele 11 și 24! – merită să amintim desfășurarea în continuare a unui **Workshop** cu tema Muzica secolului XXI: „Enescu și contemporanii săi", în cadrul căruia a evoluat **Altenberg Trio Wien**. Ateneul Român a găzduit două întâlniri cu **Orchestre National D'ÎLE-DE-FRANCE**, la pupitrul ansamblului fiind directorul formației, Enrique Mazzola, solistă pianista Claire-Marie Le Guay, violonista Alissa Margulis (muzică de Ibert, Ravel Honegger, Sibelius, Berlioz). Pentru „Concertele de la Miezul nopții" magicele prezențe, mult apreciate de public în fiecare din ultimele trei ediții, au fost cele ale **Orchestrei de cameră din Lausanne**, dirijorului și pianistului Christian Zacharias, invitând melomanii din nou în lumea lui Mozart – Simfonia concertantă pentru vioară și violă, Simfonia în sol minor nr.40, două concerte pentru pian, Serenada nr.9 în Re major „Cornul poștalionului".

Mai era loc pentru alte ore muzicale? Desigur, căci pe scena Sălii Mari a Palatului s-au aflat primii mesageri din anul acesta ai muzicii britanice, oaspeți așteptați cu interes: **London Philharmonic Orchestra**. Îl revedeam pe „încă" tânărul dirijor rus Vladimir Jurowski, am descoperit o pianistă necunoscută nouă, Anika Vavic, cântând dezinvolt **Concertul 3 de Prokofiev**. Jurowski a interpretat muzică diversă, de la Rimski-Korsakov la Bruckner – **Simfonia I**, de la Brahms, cu strălucitul violonistul Leonidas Kavakos în **Concertul pentru vioară și orchestră**, la impunătoarea **Simfonie nr.3, în Do major** de George Enescu (cu participarea Corului academic Radio pregătit de Dan Mihai Goia). Impresii excelente, începând cu ansamlul simfonic remarcabil echilibrat prin sunetul său, continuând cu eficiența construcției dirijorale, capabile a alcătui un discurs impunător și spectaculos al muzicii adresate nouă, învingând opere dificile semnate de marii maeștri Bruckner și Enescu. Este rândul lui Richard Wagner să ne capteze atenția.